

- וְאֵת־הַלְפִידִים וְאֵת קוֹל הַשָּׁפָר.
 קוֹמֶם אֲרִיאֵל וְהִתְרַאֵל / רְאוֹת בְּעֵמֶךָ יִשְׂרָאֵל
 הַמִּיחָדִים שָׁמַע יִשְׂרָאֵל. כ
 שְׁמֶרֶם בְּבִבְת אִישׁוֹנִים / תִּנָּצֵר לְסוּגַת שׁוֹשָׁנִים
 וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רְאשָׁנִים.
 שׁוֹבֵב מִקֹּדֶשׁ עֲטָרוֹת / וְנִבְּאוּ בְּרַב־זִבְחִים לְחֻצְרוֹת
 יָקִים וְתִקְעֶתֶם בְּתַצְצָרוֹת.
 צִמְצַם חֹדֶר אֲרוֹן / קֶטֶר שָׁם בְּגִי־אֶהָרָן כה
 וְהָיוּ לָכֶם לְזִכְרוֹן.
 חֹזֵק בְּרִית אֶהְבֶּתְכֶם / אֶהְבֶּת עוֹלָם אֶהְבֶּתִּיכֶם
 אֵת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם.
 קִים נִקְמוֹת הַנִּבְּאוֹת / בִּימֵי צִאתְךָ מִתְּלָאוֹת
 אֲרָאֵנוּ נִסְלָאוֹת. ל

יוצר לשבת שירה

- אָמוּנִים כָּגֵהוּ מִתוֹךְ בָּהוּ / בְּעָרִים בָּעַם פָּחַדוּ וְרָהוּ יוצר
 נְיוֹשֵׁעַ יְיָ בַּיּוֹם הַהוּא.
 בְּתֵק כָּל אֲבִירֵיהֶם וְסִלָּה / גָּאֵלוּ כְּשִׁמְלָה בְּדָמִים מְגוֹלָלָה
 וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד הַגְּדוֹלָה.
 גִּרְפָּם הָיָם בְּצוּזֵי הָאֵל / דָּעַת הַכָּל בְּשִׁבְחוֹ כְּהוֹאֵל ה
 אִזְ-יִשִּׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל.
 שָׁלַח מִטֶּה־עֵזוֹ וְנָגַף מוֹזֵי / בְּרַגְבֵי־יָם צִלֵּל חֵיל־קָמִי וְשׁוֹטְנֵי
 אֵל־נִקְמוֹת אֲדוֹנֵי קְדוֹשׁ־
 דְּרוֹר כְּהוֹחֵשׁ לֹאֵם נוֹשְׁעָה / הִרִימוּ קוֹל פֶּדֶם לְשַׁעֲשְׁעָה
 עָזִי וְזִמְרַת יְהוָה־לִּי לִישׁוּעָה. י

יח' צ' הלפידים וקול שופר - כח) אפשר שצ"ל: אני יי אלהיכם, ואפשר שצריכים
 למחוק את המלה "את".

[א] היוצר לשבת שירה לא גרפס ומקורותיו הם: ג' 28^a מ' 223^a - ה) "הים" חסר
 בנ'; ג' לשבחה - ז) מ' כי נבר יא הצליל חיל - ח) מ' קדושי - ט) מ' פודה.

הָכָה פְּרָכִים בַּעֲשֹׁר בַּחֲמָה / וּבְאַחֲרֵיתָם הַמְרִיר בְּמִי נִקְמָה
יִי אֵישׁ מִלְחָמָה.

וַעֲשֵׂא אֶת-הַיָּם מְסֻלּוּל מְסִים / זָרַע קֶדֶשׁ לְהַעֲבִיר לְמַאֲוִים
מִרְכַּבַּת פָּרָעָה וַחֲיִלוֹ יִרְהַב בָּיָם.

זָחִלוּ וּמִבְּלִי דַעַת נִדְמוּ / חָלַק לָבָם לָכֵן נֶאֱשָׁמוּ
תַּהֲמֹת יִכְסִימוּ.

חַתּוּ וּבִשּׁוּ גִבְרֵי כַח / טָהוּר כְּנִלְחָמָה עִמָּם לְנִכְחַ
יְמִינָה יְהוָה נֶאֱדָרִי בַכַּח.

טוֹב נִלְחָמָה עֲבוּר לְאֻמָּה / יִצְאָתָה לִישַׁע עַמָּה
וּבָרַב גְּאוּנָה תַּהֲרִס קִמְיָה.

יְדִידִים נִחְלִי קְדוּמַת יוֹמַיִם / כִּהַּבְּטָה בְּלַחֲצָם מִמַּעַן שָׁמַיִם
וּבְרוּחַ אִפְיָה נֶעֱרַמוּ-מַיִם.

כְּנָאָה בַעַר מֵאֹד לְהַפְסִיג / לְהַק חֲיִלוֹ כְּכֹר סִיג
אָמַר אוֹיֵב אֶרְדֹּף אֲשִׁיג.

לְכָדוּ בְּמִכְמָרוֹת בְּלִי לְהַחֲיִים / מְדַדְתָּ לָהֶם בְּשֹׁפֶק דַּיִם
נִשְׁפָּתָה בְּרוּחָהּ כְּסָמוּ יָם.

מַחֲצָתָה וְהִרְעַלְתָּ כָּל עֵינִי / נִגְהַתָּ וְהִאֲרָתָה עָלַט אֲשַׁמְצִי
מִי-כְּמִכָּה בָּאֵלָם אֲדֹנִי.

נִגְפָתָה אַתָּם בְּכִלְיוֹן וַחֲרָץ / סוֹרְרִים הִפְרַצְתָּ פָּרָץ עַל-פְּנֵי-פָּרָץ
נָסִיתָ יְמִינָה תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ.

סִגְלַת-עַם הִצַּלְתָּ וְאַתָּם הִצַּלְתָּ / עוֹד כְּמָה מוֹפְתִים פַּעַלְתָּ
נַחִיתָ בַּחֲסִדָּה עִם-זוֹ גִּאֲלָתָה.

עֲלִילוֹתֶיהָ הֶאֱזִינוּ לְאֵמִים וַיַּחֲזוּן / פָּחַד וּפַחַת וְרָטַט אֲחֻזּוֹן
שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגְּזוּן.

פַּחוֹת תִּבְלִי וְסִגְיֵי הַדָּם / אֶצְדֵּק הַחַיּוֹקוּ בְּדָד לְדָם
אֲזוּ וּבִנְחָלוֹ אֱלוֹפִי אֲדוֹם.

אֶצְדָּקוֹת רַבּוֹת עָשִׂיתָ אֵתָהּ / קָמִים חִלְחֲלָתָה בְּבִהֵל וּבַעֲתָה
תַּפֵּל עֲלֵיהֶם אִימָתָה.

(יג) מ' ועשה. - (טו) וחלו, מ' חלו, "לכן" חסר ב'מ'. - (יז) מ' לעכח. - (יט) מ' לעומיד. -
(כא) מ' קדומות... כהבטחת. - (כג) כנאה, מ' כנער. - (לא) מ' סולתך. - (לג) בכח"מ
יחזו... אחזו. - (לד) מ' ירגזו. - (לו) נ' חיללת.

קם מליץ-ישר להתחנן ולגהר / רעה עמה בשבטך לזהר
תבאמו ותטעמו בהר.

מ

רם ונשא הידע ועד / שבות עמו ישיב בהר-מועד
י ימלך לעלם ועד.

שתת פרך עמה ומפריעו / תמת ישרים זכרת להושיעו
כי בא סוס פרעה.

שמור שארית אם נהלאה / מהר לנאלה לשורר לפניה ביראה
באז ותקח מרים הנביאה.

מה

עשית רבות צורנו ונאלנו / ותמיד היית בעדנו
נפלאתיך ומחשבתך אלינו.

ברנו רחם ידעי צדקה / חמלתך קרב אלהים לדבקה
ונפש נענה תשביע בשוקקה.

נ

שדי מקדם עזרתנו והצללתנו / נגלית בקרב רדים יען צביתנו
חי קרב גם-עתה ישועתנו קדוש.

אהבה

ב רעיתי בין הבנות שכולה / מעונה בלי חמלה

תפארת כלולה / עד-עפר נפלה

וצעקתה גדלה / מרוטה בלי-עולה

דבר על-לב לה / כיהיא לי סגלה

אם סורה וגלה / לא אעזב עולה

ה

עד יחיש פלילה / ראות מכביד עליה

לתמו למפלה / רעדה וחלחלה

ואז יצמיח צדקה ותהלה לרעיתי.

דודי לי ואני לו / רצויה לזבלו

חלקו וגורלו / נהרונה בגללו

י

לט) מ' מליץ להתחנן. - (מא) מ' המועד. - (מו) "כאו" חסר במ'. - (מח) מ' ברחמים אלינו. - (מט) אלהים, ככה"מ: אליהם. - (נא) מ' נגלית רודים. - (נב) מ' חיזמן קרב. [ב] האהבה לא נדפסה ומקורה הוא: ג' 298. - (ח) בכ"י יצמח.

קם צר וכל-חילו / לקרא לאלילו
הא-לכם להללו / וגם השתחוות לו
כי לא יעבד-לו / מן חרבו לכלו
צר גבר לחללו / האל יחשה לו
הא-לי רק לו / מדוע מגדלו
יגדיו רב לו

טו

רעיתי יפה את באלה / כי לבבך מלא
לאהבה שמי מפלא / וזה חסדך יעלה
לפני ולמלא / שאלתך ולהעלה
בניך מבית פלא / ואיבך לכלה
..... /
..... /
..... /

כ

ואו יאמרו בגוים הנדיל יי לעשות
עם-אלה רעיתי.

כה

דודי אם יצמיח פרמו / לשכן שם את-שמו
יוציא את-עמו / בששון לעבדיו
כי רב מכלמו / אין חוק למו
לסבל עלימו / הכביד עלימו
על-כן אל מרמו / פלה נשימו
ציון תבאמו / לקרך שם בשמו
יודו יברכו שמו / יושב הדמו
כי-נחם יהנה עמו רעיתי.

ל

פפתוב פצחו רננו יחדו חרבות ירושלם
כי-נחם יי עמו צאל ירושלם.

לה

(טו) הא לי כך בכ"י; ואפשר שצ"ל לא לי או האל רק לו. - כא-כט סימני חסרון
טורים אלה אינם נכרים בכ"י. - (לד) "ככתוב" חסר בכ"י; בכ"י ורש. - (לה) בכ"י:
ונאל.

חולת

ג לולי יי שהיה-לנו

שחתנו שוטנים

בַּעַת אֲשֶׁר הָיִינוּ בְּאֶדְמַת סֻגִּים
מִבְּרוֹנוֹ בְּפָרֶךְ בְּחֶמֶר וּבְלִבִּים
אֲנִי עֹבֵר עַל-נַפְשִׁנוּ הַמִּים הַיָּדוֹנִים.

ה לולי יי שהיה-לנו

עקרונו במזמותיהם

רָחֵשׁ הִבֵּה נִתְחַכְמָה נֶגֶד אֱלֹהֵיהֶם
וְלֹא הוֹעִילוֹם נְכִלֵּיהֶם וְנִתְבּוֹלוּתֵיהֶם
בְּרוּךְ יי שְׁלֹא-נִתְּנָנוּ טָרֶךְ לְשֹׁנֵיהֶם.

ו לולי יי שהיה-לנו

נגפנו צורבנו

יּוֹם אֲשֶׁר כָּל-הַבֵּן גּוֹרֵוּ עָלֵינוּ
הָיָה אֲזִי סִתְרִתָּר לִבִּנוּ
אֲנִי הַמִּים שֶׁטָּפוּ נִחַלָּה עֹבֵר עַל-נַפְשִׁנוּ.

ז לולי יי שהיה-לנו

קמינו לבצר

צָרוֹת לְהֵבִיא עָלֵיהֶם חֲזָקַת מְצוֹר
טָרְפִים מְלֻוֵּנוּ כְּרָאשׁ שְׂפִלַּת לְקַצֵּר
בְּרוּךְ יי כִּי-הִפְלִיא חֲסִדּוֹ לִי בַּעִיר מְצוֹר.

ח לולי יי שהיה-לנו

נשכנו והממונו

חֵיל פָּרְעָה וְהַמוֹנֵי בְּרִדָּסָם אַחֲרֵינוּ
חִבְרוּ יַחַד בָּלַע רֶהֱב לְבַלְעֵנוּ
אֲנִי חַיִּים בָּלְעוֹנוּ בַּחֲרוֹת אָפָם בָּנוּ.

ט לולי יי שהיה-לנו

נרים הכריחנו

קָבַל נִיר עָלָם עַל צוֹאֲרֵינוּ
קִבַּעַת כּוֹס רַעַל הִשְׁקוּ צָרֵינוּ
בְּרוּךְ יי יוֹם יוֹם יַעֲמָס לָנוּ הָאֵל יְשׁוּעָתָנוּ.

כה

שְׁמַעְתִּי וַתִּרְצֵנִי בְטוֹי לְקוֹל הַמִּיָּה
נִפְלְאוֹת אֲשֶׁר הִפְלֵאתָ רַב הָעֲלִילָה
מִדּוּעַ הָיִיתִי עִתָּה בּוֹיָה
וְנִגְלִיתִי וְנִשְׁפִּיתִי בְּאַרְץ נִכְרִיָּה
עִתָּה קִבֵּץ פְּוֹרִים בְּשִׁבְיָה
וְהִבֵּיאֵם לִירוּשָׁלַם עִיר תְּבֻנָּה
נְגִיזוֹת שִׁיר לְשׁוֹרֵר כָּאֻ עֲזִי וְזִמְרַת יָה
בְּרוּךְ יְיָ מֵצִיחַ שִׁכֵּן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ.

ל

יוצר לגישואין

יוצר

א אֶיֶּחָד שֵׁם שִׁכֵּן תְּרַשְׁשִׁים / אֶרְצֵן צִדְקָתוֹ בְּלִהְקֵת יִשְׁשִׁים
אף אֲמוֹנָתוֹ בְּקֶהֱל קִדְשִׁים.
בְּטָרֵם שׁוּמוֹ עִם עוֹלָם / בְּלִבְדוֹ הָיָה פּוֹרְטָם וְכוֹלְלָם
בְּגִלְיוֹן סִפְרוֹ יִכְתְּבוּ כָלָם.
ג גִּלְמָם מֵאֻ רְאוּ עֵינָיו / גִּמְרָ אִמְרָ לְדִרְת בְּעֵינָיו
גַּם הָאֶרֶץ מְלֵאָה קִנְיָיו.

ה

שְׁמִים מְסֻפְּרִים עוֹז הוֹדוֹ / נְטוּיִם בְּזִרְתוֹ רִנָּיִם יַחֲדוֹ
צִבְאוֹת חֲלָד קוֹרְאִים כְּבוֹדוֹ
דִּק נִטָּה כִּירִיעָה לְכִסְאוֹ / דִּירָו לְשֵׁאת רוּם מִשְׁאוֹ
דִּגְל חִילִי מַעֲלָה לְנִשְׁאוֹ.
הָאוֹר בְּגִיהוֹ כְּשִׁלְמָה עֵטָה / הִבְהִיק זִיוו מַעֲלָה וּמִטָּה
הִכְהוֹת גִּלְגֵּל חֲמָה בְּמִבְטָה.
וְרָאָהּ אֲדוֹן כִּי טוֹב / וְהִצְפִּינוּ לְנִחְלִי לְקַח טוֹב
וְאוֹר צִדִּיקִים יִשְׁמַח בְּטוֹב.

[א] כתבי יד ב' מ' פמ' ה' 3' ה' 4'; ספרי דפוס: ס' שה' מ'. - א) ב' ס' מו' צדקותיו. - ב' עזו והודו; מו' מספרים עזו / נטוים וכו'. - ט) ב' שה' דירו לשאת ורום משאו; פמ' דירתו ... ברום; ה' 3' לרום; מו' ולרום. - יא) ס' בניחו; ה' 3' האיר והבהיק... למעלה; ס' זיו מעלה ומטה; שה' במעלה ובמטה. - יג) ה' דת לקח טוב.